

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118201532
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118201532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: F. I., občianka SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom F., R. XXXX/XX., práv. zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Legionárska č. 7158/5, IČO: 47 256 907, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 557,40 eur s prísl. a zaplatenie finančného zadostučinenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.11.2018 č.k. 14Csp/22/2018-54, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í v časti zamietavého výroku o zaplatenie bezdôvodného obohatenia 557,40 eur tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 557,40 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku, t.j. v časti zamietavého výroku o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a v tejto časti vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie sumy predstavujúcej úroky a poplatky zo spotrebiteľského úveru, ktoré žalobca ako dlžník zaplatil žalovanému ako veriteľovi nad rámec poskytnutej úverovej istiny, i keď bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože v úverovej zmluve absentovali údaje vyžadované príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11 Zák. č. 129/2010 Z.z.).

2. Súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade 100 % trov konania žalovanému. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 660 € so splatnosťou 36 splátok s výškou mesačnej splátky vrátane úrokov 23,35 €; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 906,60 €, RPMN 26,06 %, ročná úroková sadzba úveru 17,75 % a priemerná RPMN 34,42 %, poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 66 €. Súd prvej inštancie prijal záver, že zmluva uzavretá medzi stranami je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že v oznámení veriteľa o schválení úveru č. 8500107111 zo 17.3.2015 boli uvedené údaje o čísle zmluvy, výške schváleného úveru (660 €), splatnosti úveru (36 mesiacov), výška mesačnej splátky (23,35 €) výška splátky podľa dohody (15,03 € mesačne) poplatok za poskytnutie revolvingu (66 €), termín splatnosti prvej a poslednej splátky (1.5.2015, 1.4.2018), periodicita splácania úveru s dátumom mesačnej splátky (mesačne, do 1. dňa) výška RPMN (26,06 %), priemerná výška RPMN ku dňu podpisu zmluvy (34,42 %), ako aj konkrétna výška schváleného revolvingu (660 €), výška mesačnej splátky revolvingu (38,38 €), predpokladaná RPMN po vykonaní revolvingu (26,06 %),

úrok 17,75 % ročne. Oznámenie o schválení úveru súd prvej inštancie považoval za neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle dojednaných zmluvných podmienok ako aj akceptáciu návrhu na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere, a preto podľa súdu prvej inštancie zmluva spĺňala zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods.1 (písomná forma) ako aj § 9 ods.2 písm. f/, l/, k/ (konečná splatnosť úveru, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov atď.) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, preto nemožno uzatvorenú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

3. Čo sa týka dohody o poskytovaní služieb uzavretej súčasne s úverovou zmluvou, táto nebola podľa súdu prvej inštancie neplatná pre rozpor s dobrými mravmi ako to tvrdila žalobkyňa. Z dohody o poskytovaní služieb je zrejmé (článok I. bod 2) že táto nebola podmienkou na získanie úveru, ktorá skutočnosť bola v dohode zvýraznená tmavým písmom. Súd prvej inštancie prijal záver, že pokiaľ žalobkyňa nechcela služby podľa tejto dohody využívať, nič jej nebránilo návrh zmluvy nepodpísať, resp. uzatvoriť novú, s inými parametrami. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že v čase podpísania žiadosti žalobkyňa nemala vôľu uzatvoriť takúto dohodu.

4. Súd prvej inštancie dospel ďalej k záveru, že celková výška odplaty neprekračovala limit stanovený právnym predpisom, pretože dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 17.3.2015 je osobitnou spotrebiteľskou zmluvou s osobitnou dojednanou výškou odplaty a táto netvorí súčasť odplaty zo zmluvy o revolvingovom úvere aj keď sa platila v rámci dojednanej mesačnej splátky z tohto úveru. Súd prvej inštancie teda podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.3.2015) podrobil odplatu testu prijateľnosti. Predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov na dobu 36 mesiacov a odplata za úver nesmela prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu podľa ust. § 1a ods.1,4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinnom v čase uzavretia zmluvy zistenú súdom prvej inštancie vo výške 68,84% ročne. Odplata stanovená žalovaným za úver vo výške 906,60 € neprekračuje stanovený limit, pokiaľ je vypočítaná zo splátky 23,35 € (bez poplatku za doplnkovú službu + 66 € poplatok), čomu zodpovedá RPMN vo výške 24,28 %. Vzhľadom na to prijal súd prvej inštancie záver, že zmluva o revolvingovom úvere nebola bezúročná a bez poplatkov a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie alebo rozsudok zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o riadnom procese uzatvorenia zmluvy a nepresnosť niektorých parametrov úveru uvedených v zmluve. Namietal tiež nesprávne zistenie náležitostí úverovej zmluvy pre posúdenie, či je úver bezúročný a bez poplatkov, keď pre vec podstatné bolo okrem iného aj to, že niektoré údaje boli uvedené až v oznámení o schválení úveru, ktoré nemožno považovať za súčasť zmluvy, pretože nepodlieha akceptácii zo strany dlžníka. Žalobca vytýkal napadnutému rozhodnutie tiež absenciu odôvodnenia ohľadom nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia ako aj nesprávny záver o priemernej RPMN, ktorá nebola 34,42 %, ako sa uvádza v zmluve, ale v skutočnosti bola vo výške 12,56 %.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Okrem iného uviedol, že oznámenie veriteľa o schválení úveru má výlučne informatívny charakter a je potvrdením náležitostí existujúcich už v zmluve. Ani absencia podpisu dlžníka priamo na oznámení však podľa žalovaného nepredstavuje dôvod, pre ktorý by táto listina nemala byť súčasťou zmluvy o úvere, pretože listina, na ktorej podpis je vyžadovaný v zmysle ust. § 40 ods. 3 OZ môže pozostávať aj z viacerých strán, ktoré sú spolu technicky spojené, pričom podpísané nemusia byť jednotlivé strany ale len listina ako celok. Ďalej žalovaný považoval za správne uvedenú priemernú RPMN, ako aj RPMN úveru doloženú výpočtom podľa stanoveného vzorca. Názor o potrebe uvádzania zložiek splátok úveru považoval za prekonaný s odkazom na rozhodnutie NS SR 3 Cdo 146/2017. Napokon považoval za správny záver súdu prvej inštancie, že odplatu dohodnutú v dohode o poskytovaní služieb nie je potrebné zahrnúť do výpočtu RPMN.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a aj z ním použitých ustanovení právnych predpisov dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti zmeniť podľa § 388 CSP a v časti zrušiť podľa § 389 CSP, ako je uvedené vo výroku.

8. Žalobca v podanom odvolaní okrem iného namieta nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, že úverová zmluva spĺňala náležitosti požadované podľa príslušných ustanovení § 9 ods. 1 a 2 (písomná forma, konečná splatnosť úveru, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) zák.č. 129/2010 Z.z., keď oznámenie o schválení úveru súd prvej inštancie považoval za neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere.

9. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v ustanovení § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z., je to v prípade náležitostí stanovených v ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. postačujúce, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V danej veci súd prvej inštancie okrem iného zistil, že konečná splatnosť úveru (doba trvania úveru) bola uvedená až v oznámení veriteľa o schválení úveru, čo považoval za dostatočné pre to, aby bol tento údaj súčasťou zmluvy. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie nestotožnil.

10. Údaj uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je uvedením údajov v samotnej zmluve, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy. V čase, kedy žalobca zmluvu podpisoval, nemal vedomosť o tom, ako budú stanovené splatnosti prvej a poslednej splátky úveru. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalovaného, nie je podpísané žalobcom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako v dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov zmluvy. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. už v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

11. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, že konečná splatnosť úveru (doba trvania úveru) bola uvedená až v oznámení veriteľa o schválení úveru teda zmluva o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj neobsahovala, v dôsledku čoho bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Tento záver sám o sebe postačuje pre konštatovanie dôvodnosti žaloby o zaplatenie 557,40 eur založenej na tom, že úver vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Preto sa odvolací súd nezaoberal ďalšími tvrdeniami odvolacieho konania týkajúcimi sa iných dôvodov, pre ktoré by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie v časti o zamietnutí žaloby o zaplatenie úrokov a poplatkov zaplatených v sume 557,40 eur nad rámec istiny úveru zmenil a žalovaného zaviazal uvedenú sumu zaplatiť žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu (§ 451 OZ).

13. V zostávajúcej odvolaní napadnutej časti zamietavého výroku, t.j. v časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie o nároku na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. neobsahuje žiadne dôvody, pre ktoré žalobu v tejto časti zamietol. Vzhľadom na to bol naplnený dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces. Súčasne odvolací súd zrušil celý súvisiaci výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania.

14. V ďalšom konaní súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia znova prejedná a nanovo o nej rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní v súlade s ust. § 220 CSP. Nanovo tiež rozhodne o trovách celého konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pre rozhodnutie o nároku podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. je okrem iného podstatné, že výklad uvedeného ustanovenia priznávajúceho zadostučinenie by mal zohľadňovať povahu priznaného nároku ako satisfakčného. Ak je teda priznaná satisfakcia, musí tu existovať ujma, za ktorú sa satisfakcia poskytuje. Pre priznanie zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. preto nepostačuje zistenie porušenia práva, ale je nevyhnutné, aby tu bola aj existencia nemajetkovej ujmy, ktorá v príčinnej súvislosti s porušením práva vznikla. Pre úspešné uplatnenie takejto nemajetkovej ujmy v súdnom konaní je potom nevyhnutné, aby bola jej existencia spotrebiteľom tvrdená a aby bola takáto ujma aj preukázaná ako skutočná.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).